

Pozycja i punkty taryfy:	Nazwa towaru z wskazaniem, jak wystarcza je oznaczać w dokumentach handlowych.	Pozycja i punkty taryfy:	Nazwa towaru z wskazaniem, jak wystarcza je oznaczać w dokumentach handlowych:
143 p. 3	Miedź, nikiel, kobalt, bismut, kadm, inne metale oddzielnie niewymienione w szynach, prętach i blachach chociażby szlifowanych i polerowanych lub z wytłaczanymi wzorami bez podania grubości.	163 p. 1, 6, 8	Wyroby z cynku lanego, wyroby ze stopu cynku z ołowiem. Wyroby z cyny i jej stopów—bez podania wagi w sztuce.
143 p. 4-c	Mosiądz, tombak, argentyń (nowe srebro), brytania inne stopy metalowe oprócz oddzielnie wymienionych w szynach, prętach i blachach, chociażby szlifowanych lub z wytłaczanymi wzorami lub wytłaczanych bez podania grubości.	167 p. 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 24-c, 27 e, 29 c, 31, 32	Wszystkie towary w tych punktach wymienione — bez podania wagi w sztuce.
149 p. 1	Rury miedziane i t. d. bez podania średnicy.	167 p. 24, 26	Również bez wskazania na % zawartości metali i stopów wymienionych w poz. 143.
149 p. 7, 8, 9	Wyroby z miedzi, stopów miedzi i innych metali i stopów, wymienionych w poz. 143 bez ozdób wy pukłych lub rżniętych i t. d.; wyroby oprócz oddzielnie wymienionych z metali nieszlachetnych połączone i posrebrzane lub też z dodatkiem kosztownych materiałów (oprócz wyrobów należących do p. 215) bez podania wagi w sztuce.	169 p. 4, 11, 14, 15, 17	Wszystkie towary w tych punktach wymienione — bez podania wagi w sztuce.
150 p. 1, 6, 7	Wyroby z żelaza lanego—bez podania wagi w sztuce.	176 p.-2 a/b 176 p.-4 a/b	Masa papierowa (masa drzewna), przyrządzona mechanicznie i błonnik roślinny — bez wskazania na stopień zawilgocenia.
151 p. 1, 2 151 p. 3	Wyroby z żeliwa kowalnego (kuto-lane), odlewy stalowe i wyroby kuto-tłoczone i wyciskane, również z opiłowanymi brzegami i bokami lecz bez obrobienia—bez podania wagi w sztuce.	177 p. 15 177 p. 6, 7	Karton brystol. Papier, oprócz oddzielnie wymienionego biały i kolorowy i t. d., bibuła do atramentu i filtrowania—bez wskazania na zawartość masy drzewnej i bez podania wagi 1 mtr. kw.
153 p. 2-a/b	Kłódki i zamki—bez podania wagi w sztuce.	187, 188	Tkaniny bawełniane, surowe, bielone, merceryzowane barwione, tkane wielobarwnie i drukowane według poz. 187 i 188—bez podania ilości metrów kw. w 1 klg.
153 p. 4, 5, 6, 8	Nity i bolce bez gwintu, surowe lub doszorowane, śruby z nałożonymi na nie nakrętkami i podkładkami, śruby i bolce z gwintem, surowe lub doszorowane, nakrętki i podkładki nienałożone z gwintem lub bez, surowe lub doszorowane—bez wskazania średnicy niegwintowej części lub otworu.	190 p. 1-a/g 199 p.-1-a/b 199 p.-2a/c	Liny, powrozy i t. d. — bez podania wagi 10 mtr. Tkaniny wełniane z przędzy czesankowej i wszelkie inne — bez podania wagi 1 metra kw.
156 p. 4, 5, 10c, 11 a, b, c, 12	Łańcuchy, druty żelazne i stalowe, pokryte materiałami włóknistymi, jedwabiem lub gutaperką, tkaniny, siatki, liny i postronki druciane, żelazne i stalowe, tkaniny druciane z drutu miedzianego lub ze stopów miedzi oraz z metali i stopów wymienionych w poz. 143, przewodniki elektryczne izolowane, lecz niepokryte ołowiem — bez wskazania średnicy drutu.	205 p. 1/4 u-waga 207, 208 209 uwagi ogólne 210 p. 1-a/b	Wyroby dziane—bez podania, czy te wyroby są bielizną, odzieżą lub drobną konfekcją. Tkaniny i tiul haftowany—bez wskazania na szerokość tkanin i haftu. Przy deklarowaniu przędzy, zawierającej domieszkę jedwabiu lub szychu—bez ścisłego wskazania norm procentowych ustalonych w pp. 2 i 3 tych uwag. Kapelusze wykończone i niewykończone — bez ścisłego określenia materiału.
159 p. 2 a/b	Broń palna i pneumatyczna—bez podania wagi w sztuce.		
161 p. 1-a/b, c; p. 3 a, b, c	Pilniki, narzędzia stalowe, hartowane do obrabiania i t. d. w zależności od punktu—bez wskazania wagi, tuzina lub sztuki.		

789.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 września 1924 r.

o uchyleniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austriacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej.

Na zasadzie art. 9 ustawy z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austriacko-węgierskiej,

niemieckiej i rosyjskiej (Dz. P. P. P. 1919 r. № 24, poz. 237) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustawa z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austriacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej (Dz. P. P. P. 1919 r. № 24, poz. 237) traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu *W. Grabski*

790.

Rozporządzenie III Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 16 sierpnia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 77 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1.

Do art. 27 i 28.

Za zakład dobra publicznego w rozumieniu art. 27 uważać należy instytucje i urzędnictwa związku komunalnego z których założenia i celu wynika, iż nie mogą one przynosić zysków (szpital, ambulatorjum, przytułek i t. p.).

Przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 28 są zarówno przedsiębiorstwa o charakterze czysto-przemysłowym i handlowym, które powinny przynosić zyski, jak i przedsiębiorstwa o charakterze zakładów użyteczności publicznej, które mogą być prowadzone jako jednostki gospodarcze samodzielne i samowystarczalne, jednakowoż nie obliczone na zysk i nie traktowane jako komunalne źródła dochodów; do ostatnich przedsiębiorstw zaliczają się np. zakłady wodociągowe, gazownie, elektrownie, tramwaje, rzeźnie i t. p.

§ 2.

Do art. 33.

Za pożyczki przeznaczone na czasowe zasilenie funduszków kasowych, uważa się pożyczki, podlegające zwrotowi w tym roku budżetowym, w którym zostały zaciągnięte, oraz pożyczki, zaciągane na okres nie dłuższy, aniżeli sześciomiesięczny.

§ 3.

Do art. 35, ustęp 2.

Ustalenie przez Skarb Państwa kwoty rocznej dotacji odpowiadającej dwu piątym częściom zapotrzebowania, następuje na podstawie budżetu po odliczeniu wydatków nadzwyczajnych i tych wydatków

zwyczajnych, które mogą być pokryte dochodami z własnego majątku, dochodami z opłat i dopłat, oraz dochodami, opartymi na tytułach ustawowych i umownych.

§ 4.

Do art. 36.

Władzą nadzorczą właściwą do działania w myśl ustawy w stosunku do gmin wiejskich ziem Spisza i Orawy — aż do czasu powołania tamże do życia samorządu powiatowego jest starosta powiatu spisko-orawskiego.

§ 5.

Do art. 39.

Uchwały gmin wiejskich i niewydziałonych gmin miejskich z wyjątkiem wszystkich gmin miejskich w b. dzielnicy pruskiej i małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15.000 mieszkańców, dotyczące przekroczenia przez gminy wiejskie normy 40%, względnie 60%, przez niewydziałone zaś gminy miejskie 70% najwyższego obciążenia gruntów na podstawie ustępu 2-go art. 14-go ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505), a podlegające zatwierdzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, przesyłają te związki w ciągu dni 15-tu po ich powzięciu wydziałowi powiatowemu (staroście powiatu spisko-orawskiego). Wydział powiatowy (starosta) przedstawia te uchwały wraz ze swoim wnioskiem wydziałowi wojewódzkiemu — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie), ten zaś przedkłada je łącznie ze swoim wnioskiem Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Uchwały wszystkich gmin miejskich b. dzielnicy pruskiej, wszystkich małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15.000 mieszkańców, wszystkich wydziałonych gmin miejskich b. dzielnicy rosyjskiej wszystkich powiatowych i krajowych związków komunalnych, podlegające zatwierdzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, przesyłają te związki w ciągu dni 15-tu po ich powzięciu wydziałowi wojewódzkiemu — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie), który przedkłada uchwały wraz ze swoim wnioskiem Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Pod względem ilości egzemplarzy uchwał, przedstawionych do zatwierdzenia władzy nadzorczej, jak również pod względem trybu i terminu przedkładania uchwał do wiadomości wydziałowi wojewódzkiemu — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie), względnie Ministrowi Spraw Wewnętrznych, stosują się odpowiednio przepisy § 1-go rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 317) z tem wszakże, że działający jako władza nadzorcza:

- a) wydział powiatowy (starosta powiatu spisko-orawskiego) winien do uchwał, przedkładanych do wiadomości wydziałowi wojewódzkiemu, — a do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — wojewodzie (delegatowi Rządu w Wilnie) dołączyć w trzech